

ZONDAG 10 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

De Europese hoofdmagten bij den aanvang van 1841.

III.

(Zie no. 3.)

GROOTBRITANJE.

Niet zonder reden wordt Grootbritannien hier het eerst genoemd; want Albion is groot in ieder opzigt. Het put uit alle bronnen van magt, waaruit een staat ooit putten kan. Het heeft de gansche kracht, de gansche zelfbewustheid, de gansche fierheid zijner nationaliteit bewaard. Van die nationale kracht verloor het niets, toen het aan een geheel nieuw volk, het Noord-Amerikaansche, aanzijn gaf en deszelfs onafhankelijkheid moest erkennen. Veeleer is het er trotsch op, en strekt het tot bewijs van zijne nationale levenskrachten, dat het aan zijne veroveringen en volkplantingen den stempel van het Engelsche karakter indrukte; dat de kinderen en kleinkinderen den vader zoo bleven gelijken, niet ontaardden en in de nieuwe wereld denzelfden geest van onafhankelijkheid en mannelijkheid toonden, als in de oude. Slechts uit een zoo krachtigen stam konden zoo sterke loten ontspruiten. Welk nieuw volk kan van zijne veroveringen en koloniën hetzelfde zeggen? — De oude vruchtbare stam is op den eigen bodem nog steeds gezond en gezwollen van jeugdige kracht. Zijn er andere Europese volken, die met het Engelsche in nationalen trots wedijveren, daarin echter behoudt het den voorrang dat het denzelfden niet alleen naar buiten geldig maakt en al zijne oorlogen met den nadruk van eenen nationalen krijg uitvecht, maar ook in den vrede en in het burgerlijke leven steeds indachtig blijft aan het gevoel van eer, 't welk eene vrije en edele natie past, en beproefde gebruiken heilig houdt.

Ook de magt des geloofs schraagt den Engelschen staat. Strenge tucht, goede zeden, mannelijke eer en zelfvertrouwen liggen wel oorspronkelijk in het nationale karakter der Engelschen, doch verkregen nog meer nadruk en discipline na de reformatie. De katholieke oppositie in Ierland is niet gevaarlijk, en zal het niet worden zoo lang de hervormde meerderheid niets van hare energie verliest en toch naar de vorderingen van den verlichten geest des tijds, verdraagzaamheid en gelijkheid van regt laat gelden. Nog minder heeft Engeland van eene ongodsdienstige oppositie te vreezen, gelijk er eene in Frankrijk magtig werd en nog is. Het ijdele dier strekking weerstaat den Engelschman van nature.

Ook uit den grooten strijd der politieke beginsels, die bij sommige andere volken zoo ongelukkig uitviel, heeft Engeland slechts voordeel behaald. Reeds lang heeft men de opmerking gemaakt dat Engeland de kracht der monarchie, der aristocratie en der democratie in zich vereenigde; terwijl die beginselen in andere staten in strijd verkeerden, of het eene door het andere onderdrukt werd. Het praktische verstand der Engelschen verkende zich spoedig, nam het evenwigt en de wederkeerige ondersteuning en scherping der staatsheffers tot regel, en hield dien eeuwen lang heilig, immer

aanvullend en verbeterend, altijd waakzaam, nooit vernielend, nooit inslapend. Daarom staat ook het Engelsche volk in politieke ontwikkeling en politieke takt boven alle andere volken, en men moet de pogingen der radicalen aldaar geenszins vergelijken met die der ultra-democraten in Frankrijk. Engeland is een andere bodem, en mogt het er ook tot eene crisis komen, zoo is er honderd tegen een te wedden, dat de Engelsche staat niet gerevolutioneerd maar slechts weder gereformeerd worden zal. Men drijft daar onwaardige en schadelijke bestanddeelen uit, maar men desorganiseert er niet. De boom schudt de verwelkte bladen af en teelt nieuwe; hij wordt niet omgehouden.

Een Russische publicist heeft, in *De Europese pentarchie*, beweerd dat Grootbritannien, ondermijnd door het radicalismus, inwendig geschokt en daardoor naar buiten verzwakt zou worden. Hij had zich echter de Engelsche revolutie in de 17de eeuw kunnen herinneren, die, wel is waar, velerlei gruwelen binnen het rijk vertoonde, doch tevens het rijk sterker maakte naar buiten, den invloed der Engelsche diplomatie uitbreidde en de zeemagt tot eene nooit gekende hoogte verhief. De *acte van navigatie* was CROMWELL's werk en een gewrocht van het radicalismus.

Terwijl Engeland het beginsel van vrijheid en vooruitgang binnen de palen der gematigdheid en wettige orde aankleeft, bewaart het niet alleen de eigene, zich nooit verterende of in traagheid verslappende kracht, maar onderhoudt het ook zeer te waarden sympathiën op het vaste land. Wat men ook den Tories moge verwijten, in laatste instantie twijfelen de volken toch nooit dat Engeland de vrijheid wil. Dit geloof staat vast, en laat zich zelfs door wezenlijke teleurstellingen niet verdrijven. Altijd zullen de volken, worden zij door eenige tirannij bedreigd, Englands bescherming vertrouwen. En toch is Engeland nooit eigenlijk revolutionnair, en weet het door zijne eigene binnenlandsche orde en bekende gematigdheid ook aan de kabinetten des vasten lands vertrouwen in te boezemen. Grootbritannien heeft dus onder politieke sympathiën en allianciën van allen aard te kiezen, en zij kunnen het nooit ontbreken. Een geval waarin Engeland volstrekt geen bondgenoot op het vaste land zou hebben, is ondenkbaar; zelfs de buitengewone en aan wonder grenzende magt van NAPOLEON verlamde aan die natuurwet, en de keizer bewees slechts de kracht der sympathiën voor Engeland, toen hij te vergeefs alles aanwendde om ze te onderdrukken.

Eindelijk heeft Engeland zich door de zorg voor de materiële belangen tot het rijkste land der wereld gemaakt, en trots de groote schuld des staats, kan het over geldmiddelen beschikken, die geen andere staat opbrengen kan. Terwijl het de heerschappij der zee bemagtigde, en op directen en indirecten weg handelsmonopolen afdwong, heeft het, wel is waar, vaak de staten des vasten lands mishandeld, diep beleedigd, en in hunne wezenlijke regten en belangen gekrenkt, — maar de anti-pathiën, welke het daardoor wekte, wegen toch in het algemeen tegen de sympathiën niet op. De onderlinge ijverzucht der continentale mogendheden,

en de behoefte aan het Engelsche bondgenootschap in elke groote Europese crisis, werken sterker dan het gevoel, door Engeland in den handel gedrukt te zijn.

Grootbritannien is gevolgelijk onbetwistbaar zeer magtig, en in verhouding de magtigste staat van Europa. Daar het op het vaste land niet veroveren wil noch kan, bepaalt zich zijne Europese politiek daartoe, dat geene wedijverende zeemogendheid opkome, dat het zich op het vaste land de groote markt voor zijne koloniale en industriële waren verzekerde, en den weg erlange door de Middellandsche zee over Egypte of Syrië naar zijne Indische bezittingen. Ten aanzien van het eerste punt heeft het vooreerst niets te vreezen. Geen vloot van eenige mogendheid kan der Britsche het hoofd bieden. Opzigtens het tweede punt; was het van oudsher Englands stelsel: deels te verhoeden dat geen staat van het vaste land den Overzeeschen handel derwijze tot zich trok als Engeland zelf, en alzo de expeditie over Engeland ontbeerlijk maakte, hetgeen het met Spanje, Portugal, Nederland en Frankrijk vrij wel gelukt is; verder het zoogenaamde Europese evenwigt te bewaren, opdat niet eene mogendheid alles verzweelge en, gelijk Frankrijk onder NAPOLEON, het befaamde continentale stelsel tegen Engeland hernieuwe. Daarom was Engeland NAPOLEON's ijverigste wederpartij, en zou het niet minder tegen Rusland zijn, ware eene Europese usurpatie der universaalmonarchie van daar te vreezen.

Betrekkelijk het derde punt, zoo is het Grootbritanjes wezenlijk belang dat in de Levant, daar waar het den doortogt naar Indië zoekt, geene groote mogendheid zich vestige, dat alzo noch Rusland er heersche, noch MEHEMED-ALI er de wedergeboorte des Kalifaats doorzette.

Dit laatste vooral scheen Engeland te duchten, toen het besloot zich van Frankrijk af te zonderen, en het tractaat van 15 juli aanging. Daarom verliet het Frankrijks bondgenootschap en maakte voor 's hands gemeene zaak met Rusland, nog kort te voren zoo vijandig beschouwd.

Er zijn er die denken, dat Grootbritannien met Rusland wil deelen. Maar het is Ruslands belang niet, den Engelschen eenen landweg naar Indië te openen, en het strookt nog minder met Englands belang, aan het bereiken van een zijner plannen eene vergrooting van Rusland te knoopen. Welke deeling ook plaats greep, zou Ruslands magt genoeg worden vermeerderd om Englands landweg naar Indië te kunnen stremmen en het dien bij de eerste gelegenheid weder te kunnen afsnijden. Die weg verliest aanmerkelijk in zekerheid, hoe nader hij langs de Russische grens loopt; en die weg thans nog niet te kunnen erlangen is voor Engeland minder bedenkelijk, dan hem te erlangen tot prijs van eenige vergrooting van Rusland.

Buitenlandische berigten.

Het verzoek van Mehemet om een erfelijke belevning
aan het pachalik van Egypte, een stadhouderij van
het Ottomaansche rijk, is nu geslind door de intercessie

der vier mogendheden, zal nu wel, zoo gelooft men algemeen, door de Porte worden ingewilligd; ten gevolge waarvan een vraagstuk ten einde loopt, hetwelk Europa lange jaren bezig hield, en welks wiseligen den wereldvrede meer dan eens in gevaar hebben gebracht. (Allg. Zeit.)

DENEMARKEN.

Kopenhagen, 26 dec. De verkiezing der afgevaardigden voor de standen, en hunner suppleanten, door de stad Kopenhagen, is thans afgelopen; gelijk te verwachten was, zijn de keuzen in constitutionelen geest uitgevallen. *Algrien Ussing*, *Hwidt*, de door zijne schriften bekende professor *David*, de voormalige uitgever van *Fädrelandet*, zijn, benevens anderen die zich in constitutionelen zin deden kennen, tot afgevaardigden, de tegenwoordige uitgever van *Fädrelandet*, de advocaat *Christensen*, tot suppleant gekozen, en de eigenlijke zuil van dat dagblad, *Orla Lehmann*, zal waarschijnlijk door de Seelandsche steden tot afgevaardigde worden benoemd. De conservatieve en gematigde partij hebben het natuurlijk niet aan pogingen laten ontbreken om aan de Finnen stemmen te verschaffen, doch hebben het onderspif gedolven. (Allg. Zeit.)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 4 jan. Men hoort thans veel van eene Russisch-Fransche alliantie spreken: de Fransche dagbladen twisten zelf reeds of en onder welke voorwaarden Frankrijk het aangeboden Russische bondgenootschap aannemen moet. Ons komt die gansche twist ijdel voor, ofschoon hij weder eene goede gelegenheid zou opleveren, om de buitendien slecht genoeg bedekte plannen en wenschen der partijen en politieke intriganten in Frankrijk bloot te leggen; eene herziening der trakaten van 1815 (want op deze verdragen hebben *Thiers* en zijne gelijkgezinden het gemunt, en niet, gelijk zij de wereld zouden willen doen gelooven, op eene herziening der quintupel-alliantie van 15 juli) zou Frankrijk ligter vallen, als het dien lievelings-wensch in verstandhouding met Rusland verwezenlijken kon. Doch dit heet eerst regt, de rekening buiten den waard maken. Opzigts het gevaar toch eener Russisch-Fransche alliantie, waardoor, bestond of ontstond zij, de Duitse staten niet minder, althans nader zouden worden bedreigd dan Engeland, is men hier volkomen gerust. Er is van de Russische zijde, naar men uit geloofwaardige bron verneemt, geen stap gedaan tot aankuoping van zoodanig bondgenootschap. De Fransche dagbladen bezopen zich, wel is waar, op eene verzoenende en zelfs vriendschappelijk nota van den graaf *Nesselrode*, den Russischen minister van buitenlandse zaken; doch dit is zeker, dat de bedoelde nota geenszins de strekking heeft welke sommige Fransche organen haar gelieven toe te schrijven; overigens is zij ook aan het kabinet den Tailoriën eerst overhandigd, nadat de graaf *Pahlen* dezelve aan de drie gezanten der met Rusland verbondene mogendheden medegedeeld had. (Köln Zeit.)

PRUISSEN.

Men schrijft uit Silezië: »Ofschoon het katholieke vraagstuk, deels door den tijd zelven, deels door de gebeurtenissen in het oosten, als minder belangrijk voor het groote publiek, op den achtergrond geschoven werd, zoo is dit voor ons Pruisen toch slechts schijnbaar het geval. Ieder ware Pruisische patriot moet erkennen, dat de definitieve afdoening dezer aangelegenheid eene levensvraag is voor het gemeenschappelijke vaderland, en dat het door zijne militaire inrigtingen naar buiten zoo sterk uitgeruste Pruisen dubbel sterk wordt, als ook de laatste vonk van inwendigen brand, die bij eene buitenlandse aanleiding zou kunnen ontvlammen, weggeruimd is. Gevolgelyk waren dan ook de kerkelijke geschillen de aangelegenheid, die, terstond na den dood des vorigen konings, de gansche zorg en oplettendheid van onzen monarch innamen. Ik kan u met stelligheid verzekeren, dat een vergelijk met Rome thans niet na ophande is. (L. A. Z.)

ENGLAND.

Londen, 6 jan. Dezer dagen heeft H. M. het ijsvermaak bijgewoond, en heeft Z. K. H. prins *Albert* met haar in eene prachtige slede rondgereden.

De rijks-inkomsten hebben over het op 5 dezer verstreken dienstjaar bedragen 45,000,000 p. st., zijnde 254,000 minder dan in het vorige dienstjaar (vooral ten gevolge van de mindere opbrengst der posten, ruim 1 miljoen minder bedragende, waartegen de accijnsen over de 600,000 p. st. meer hebben opgebracht.)

In het kwartaal, met gisteren gesloten, hebben de inkomsten des rijks ruim 10,000 p. st. meer dan in het vorige jaar beloopt.

Het parlement zal binnen drie weken geopend worden. De gunstige keer der buitenlandsche zaken zal de ministers voorzeker sterker maken tegen de aanvallen, die zij andermaal van de Tories en radicalen te wachten hebben. Intusschen zullen zij, bij hoofdkwestiën, denkelijk niet veel grooter meerderheid dan verleden jaar hebben, zijnde twaalf tot twintig stemmen.

De *Times* en andere Torybladen, hoe vijandig anders tegen ons kabinet, gaan voort de Fransche oorlogspartij met kracht te bestrijden. Zij slaan ook geen geloof aan de verzekeringen van die zijde, dat Rusland zich welhaast met Frankrijk zal verstaan. »Neen,» roept de *Times* uit, »wij vreezen thans geene overeenkomst van Rusland met Frankrijk, die op eenigerlei wijze de banden zou kunnen losmaken, welke Rusland, Oostenrijk, Pruisen en Grootbritannië verbinden. De Fransche oorlogspartij mag zich met zulke hersenschimmen vleijen; maar zij zal daarin zoo min waarheid en wijsheid vinden als bij haar zelve edelmoedigheid en eerbied voor het welzijn van Europa bestaat.»

— Sommigen spreken van eene vernieuwing van de Londensche conferentie over de Oostersche zaken, en over de deelneming daaraan ook door Frankrijk. De Be zending van den heer *Mounier* moet de gezindheid van lord *Palmerston* jegens Frankrijk veel bedaard hebben.

— Te Dundre heeft een vreeselijke brand plaats gehad, waarbij men vooral het verlies betreurt van de oude Gothische kerk. Dezelve had omstreeks 700 jaren gestaan. De toren is bebonden. Daarentegen is eene rijke theologische bibliotheek geheel door de vlammen vernield.

— In Brazilië worden groote toebereidselen voor de kroonung van keizer *Pedro II* gemaakt, die in de maand mei moet plaats hebben. Onder anderen wordt een groot gebouw daargesteld, dat vijfduizend personen moet kunnen bevatten.

FRANKRIJK.

Parijs, 5 jan. De soldaten der klasse van 1833, wier diensttijd dit jaar eindigt, hebben in verschillende plaatsen hun ontslag reeds gekregen. Ook is aan vele scheepsofficieren te Toulon verlof gegeven, welk een en ander, duidt het ook al geene ontwapening aan, echter bewijst, dat de regering geene vrees voor eenen op handen zijnden oorlog voedt.

— Volgens gemaakte berekeningen, heeft het Fransche leger in het noorden van Afrika, in den tijd van slechts dertien maanden, namelijk tusschen 1 november 1839 en 1 december 1840, niet minder dan zeventien duizend man verloren van de zeventig duizend, waarmede het, de inlandse soldaten mede gerekend, bij het openen van den veldtocht was zamengesteld. Slechts ongeveer vijftienhonderd dezer mauschappen zijn door het vijandelijk vuur, de overigen meest allen door ziekten omgekomen, in welk lot de helft der muilezels en overige lastdieren gedeeld heeft. Tegenwoordig zouden zich niet minder dan elfduizend zieken bij het leger in Afrika bevinden.

— De volgende télégrafische dépêche, den 28sten 11. door den Franschen consul te Malta aan den minister van buitenlandse zaken afgezonden, is gisteren alhier ontvangen.

» *Kurruck-Sing*, koning van Lahore, is den 5den november overleden. Gedurende zijne begrafenis is zijn opvolger, *Now-Nehal-Sing*, door een toeval omgekomen. *Sherc-Sing* moet den troon beklimmen.

» De zaken van Sina zijn op het punt van vereffend te worden. De Engelschen zullen drie miljoen ponden sterling voor schadevergoeding verkrijgen.

» *Dost-Mohamed* heeft zich onvoorwaardelijk aan de Engelschen overgegeven.»

— De zoon van den voormaligen koning van Napels, *Joachim Murat*, is dezer dagen, uit Engeland komende, te Calais aan wal gestapt.

— Onze brieven uit Konstantinopel, van 18 december, melden, dat de Divan de tijding heeft ontvangen der onvoorwaardelijke onderwerping van *Mehemed-Ali*; de pacha bouwt nog alleenlijk op de welwillendheid der mogendheden. Op het vernemen van deze tijding zijn de vreemde diplomaten ten huize van den Engelschen ambassadeur, lord *Panconby*, te Therapia vergaderd geweest. Men weet niet wat in die conferentie is besloten geworden, maar het schijnt te blijken, dat de Engelschen wenschten den pacha van Egypte noch leger, noch vloot, noch eenige magt, maar eeniglijk Egypte voor zijn leven te laten. Terwijl de diplomatie delibereert, snelt de ministeriële krisis hare ontkenning te gemoet; de partij der hervorming zal waarschijnlijk de zege behalen; *Riza-pacha*, grootmaarschalk van het paleis, die door de sultane moeder werd ondersteund,

zal worden verdrongen en vervangen door *Ahmet Fethi-pacha*.

— *Mevrouw Laffarge* zal, zegt men, hare gevangenis in het tuchthuis van Cadillac doorstaan. Zij zal dezelfde kamer bewonen, waarin zoo langen tijd vrouw *Bancal*, die eene vreeselijke rol in het beruchte proces van *Fualdès* gespeeld heeft, opgesloten was. Zij heeft geen verlof kunnen verkrijgen om zich door hare dienstmaagd, welke haar geen oogenblik verlaten had, derwaart te doen volgen. Overigens schijnt de veroordeelde met gelatenheid haar lot te dragen. Eene zaak doet haar smartelijk aan, dat is de noodzakelijkheid om het groflinnen kleed te dragen, hetwelk het gewaad van alle vrouwelijke gevangenen is. Zij heeft aan de koningin eenen zeer roerenden brief geschreven om H. M. te bedanken voor de genade, welke zij haar heeft doen verwerven, namelijk de vrijscheuring der tepronk stelling.

— Wij hebben dagbladen ontvangen uit Madrid van 29 en uit Barcelona van 25 december. In laatstgenoemde stad had men vele zeeschade ondervonden; meer dan 9 vaartuigen waren door de woedende golven verzwolgen. — Te Madrid spreekt men veel over de financiële aangelegenheden; krachtens eene ordenantie des regentschaps zullen de obligatiën der buitenlandse schuld tegen stukken van de binnenlandsche verruild kunnen worden; dezelve zullen zoowel te Madrid als buitenslands verhandelbaar zijn. — De minister van financiën is overgegaan tot de benoeming van een groot aantal ambtenaren.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 6 jan. Z. M. heeft den minister van financiën gemagtigd om, te rekenen van den eersten maart aanslaande, even als ten aanzien van zeep of azijuen met vrijdom van accijns toe te slaan aan zoodanige fabriek of trafiek, door wie of bij wie handel of nering in die artikelen wordt gedreven, en die tevens genot van den vrijdom van accijns wegens hetzelfde artikel genieten, ten ware de daarbij betrokken personen bij opgemeld tijdstip geheel en al afstand van dezen hunnen handel of nering hebben gedaan, met uitzondering nogtans dat de maatregel niet zal worden toegepast op zoodanige veenlieden, wier fabriek of trafiek gevestigd zijn in eene andere gemeente dan die waar hunne veenderij of veenderijen mochten gelegen zijn.

Rotterdam, 7 jan. Naar men verneemt, zou het thans stellig zijn, dat reeds bij de officieren van justitie, ten gevolge van een besluit van Z. M., eene aanschrijving van Z. Exc. den minister van justitie zou zijn ingekomen, waarbij zij worden gelast, om, voor alsnog, aan de executiën der vonnissen, gewezen door de arrondissements-regtbanken, ter zake van ongeoorloofde godsdienstige vergaderingen, waartegen de artikels 291 en volgende van het nog in vigeur zijnde wetboek van strafregt heeft voorzien, geen gevolg te geven, en dat dezelve niet ten uitvoer mogen worden gelegd.

Groningen, 8 jan. De *Tolk der Vrijheid* had reeds gemeld, dat er eene nieuwe vervolging tegen het blad zou worden ingesteld. In deszelfs nummer van den 7den vindt men thans de volgende, daartoe betrekkelijke stukken:

Pro justitia.

In naam des konings.

De arrondissements-regtbank te Groningen, in raadkamer vergaderd:

Gezien een requisitoir van den officier van justitie bij deze regtbank, gedagteekend den 24sten december 1840, strekkende tot verleening van regts-ingang tegen *JAN HENDRIK BOLT*, van beroep boekdrukker en boekverkooper, wonende te Groningen, met afgifte van een bevel van dagvaarding in persoon tegen denzelfden, ten einde daarna ter zake, in het requisitoir uitgedrukt, tot de geregelijke instructie worde overgegaan, ook tegen hen, die bij het geregelijke onderzoek zullen geblijken schrijvers te zijn der bij hetzelfde aangeklaagde artikelen van het hier ter stede uitkomende dagblad: *de Tolk der Vrijheid*, en ten aanzien van welke schrijvers, gelijk mede ten aanzien van alle personen, die zich aan de in het requisitoir vermelde misdrijven mogten hebben medepligtig gemaakt, genoemde officier verklaart nader te zullen kunnen requireren, hetgene bevonden zal worden te behooren;

Gelet op den inhoud van:

1) Het artikel, ten opschrift hebbende: »Nieuwe opcenten,» voorkomende in nummer 56 van het dagblad, *de Tolk der Vrijheid*, hierboven reeds vermeld;

2) het artikel, ten opschrift volgende: »Iets,» voorkomende onder het mengelwerk in nummer 57 van gemaeld dagblad;

3) het artikel, ten opschrift hebbende: » De Tweede Kamer en de Tweede Koning, » voorkomende in nummer 58 van hetzelfde blad;

4) het artikel, ten opschrift hebbende: » Het karakter der tegenwoordige Nederlandsche natie, » voorkomende in nummer 62 van hetzelfde dagblad;

5) het stuk, ten opschrift hebbende: » De kapitein van het schip *geduld*, draagt het kommando aan zijnen zoon op, » voorkomende in hetzelfde nummer van hetzelfde dagblad;

6) het artikel, ten opschrift hebbende: » De ongrondwettigheid van het koningschap van WILLEM II, » voorkomende in nummer 64 van hetzelfde dagblad;

7) het artikel, ten opschrift hebbende: » De inhuldiging des nieuwen konings, » voorkomende in nummer 69 van hetzelfde dagblad, en

8) het artikel, ten opschrift hebbende: » Dupliek aan de *Flissingsche Courant*, » voorkomende in nummer 72 van hetzelfde dagblad;

Overwegende:

a. dat bij het I.) vermelde artikel, inzonderheid van af de woorden: » niet schaapskoppou, » tot en met de woorden: » gunstbejagers te verschoonen, » de persoon van Z. M. WILLEM II geacht moet worden boosaardig en openbaar te zijn gesmaad, gehoond en gelasterd, door de te lastlegging van opzettelijke onregtvaardigheid jegens en stelselmatige onderdrukking van den burgerstand en de mindere klassen;

b. dat bij het hiervoren sub 2 vermelde artikel de persoon van Z. M. WILLEM FREDERIK graaf VAN SASSAU, geacht moet worden boosaardig en openbaar te zijn gesmaad, gehoond en gelasterd, door de te lastlegging van eene menigte onregtvaardige, ja zelfs schandelijke handelingen, die Z. M. zich tijdens hare regering zoude veroorloofd hebben, met name onder anderen het nutteloos en onregtmatig doelen stroomen van het bloed der burgers; het met snoode oudankbaarheid belouwen van de verdedigers des vaderlands; het wegschenken van winstgevendende bedieningen aan onwaardigen met voorbijgang van kundige en edele burgers; het opofferen van den burger aan het winstbejag van sommigen, en het te weeg brengen van eervergeten pligtverzuim bij de vertegenwoordigers des volks;

c. dat bij de sub 3, 6 en 7 vermelde artikelen de waardigheid en het gezag des tegenwoordigen konings en de regten van het koninklijk stamhuis geacht moeten worden boosaardig en openbaar te zijn aangerand, door de aldaar beweerde ongrondwettigheid van het koningschap van WILLEM II;

d. dat de bij sub 4 en 8 vermelde artikelen de waardigheid en het gezag des konings en de regten van het koninklijk stamhuis geacht moeten worden te zijn aangerand, in voege als hiervoren sub 1 a c omschreven, en dat daarenboven bij dezelfde artikelen de waardigheid en het gezag des konings geacht moeten worden, nog in een ander opzigt, boosaardig en openbaar te zijn aangerand, namelijk door de aldaar beweerde onwettigheid van door Z. M. gedane aanstellingen en benoemingen;

e. dat bij het sub 5 omschreven stuk de persoon van Z. M. WILLEM FREDERIK graaf VAN SASSAU, geacht moet worden boosaardig en openbaar te zijn gesmaad, gehoond en gelasterd, als wordende Z. M. bij dat stuk voorgesteld als een vorst, die, op zijn eigen voorbeeld wijzende, zijnen opvolger in de regering tot het plegen van onregt, tot schandelijke eigenbaat en schraapzucht en andere ondeugden en ondeugende handelingen aanspoort;

Gezien artikel 225 der grondwet, en art. 4 van het besluit van den souverainen vorst van den 24sten januari 1814 (*Staatsblad* n°. 17);

Overwegende, dat volgens het hiervoren aangevoerde de schrijver of schrijvers der sub a, c en d bedoelde artikelen, en de drukker en uitgever van gemeld dagblad verdacht moeten worden gehouden van zich te hebben schuldig gemaakt aan misdrijven, voorzien bij artikel 1 der wet van den 1sten juni 1830 (*Staatsblad* n°. 15) en dat de schrijver of schrijvers der hier hiervoren sub b en e bedoelde artikelen, mitsgaders de drukker en uitgever van gezegd dagblad verdacht voorkomen van zich te hebben schuldig gemaakt aan het misdrijf, voorzien bij artikel 2 dierzelfde wet;

Overwegende dat JAN HENDRIK BOLT, van beroep boekdrukker en boekverkooper, te Groningen wonende, is drukker en uitgever van meergemeld dagblad, in hetwelk al de vermelde artikelen voorkomen;

Gezien artikel 5 der aangehaalde wet van 1 juni 1830; Gezien artikel 83 van het wetboek van strafvordering; Regt doende op bovenvermeld requisitoir;

Verleent regts-ingang, ter sake voorschreven, tegen

gemelden JAN HENDRIK BOLT, en beveelt, dat dezelve in persoon zal worden gedagvaard, ten einde daarna tot de geregelijke instructie worde overgegaan, ook tegen hen, die bij het geregelijke onderzoek zullen geblijken schrijvers te zijn der bovengenoemde artikelen, en ten aanzien van welke schrijvers, gelijk mede ten aanzien van alle andere personen, die zich aan voorschrevene misdrijven moeten hebben medepligtig gemaakt, nader door de regtbank zal kunnen worden bevolen, hetgene bevonden zal worden te behooren.

Gedaan te Groningen, den een en dertigsten december 1800 en veertig, bij de heeren Mrs. C. TH. J. STEINMETZ, fungerend president; R. H. RYSSONIUS WICHERS, jhr. W. M. DE MAREES VAN SWINDEREN, registers, die deze, benevens den substituut-griffier, hebben ondertekend.

(Geteekend) C. TH. J. STEINMETZ, *funq. pres.* R. H. RYSSONIUS WICHERS, J. C. F. D'AULNIS, *S. Gr.* W. M. DE MAREES VAN SWINDEREN.

Pro justitia.

In naam des konings.

Wij Mr. MENSCH SCHAEFF GRATAMA, regter-commissaris voor de instructie der strafzaken bij de arrondissements-regtbank te Groningen;

Gezien vorenstaand bevel van de raadkamer dier regtbank; Gelasten, dat, ter executie van hetzelfde, de persoon van JAN HENDRIK BOLT, boekdrukker en boekverkooper, woneende te Groningen, zal worden gedagvaard om voor ons in persoon te verschijnen in ons kabinet, op het lokaal der regtbank in de Oude Boteringe straat alhier, op woensdag den zesden dezer maand, des voormiddags ten tien ure, ten einde gehoord te worden over de feiten en omstandigheden, in gemeld bevel met wijderen omschreven.

Gedaan te Groningen den vierden januari 1841 een en veertig.

De regter-commissaris voorneemt: (Get.) M. S. GRATAMA. Den Dierwaarder J. S. VAN AMERSFOORT wordt gelast om vorenstaande bevelschrift aan den daarbij vermeldde JAN HENDRIK BOLT te vertoonen en te beteekenen.

Groningen den 5 januari 1841.

(Geteekend) H. L. WICHERS, officier.

Voor afschrift conform:

J. S. VAN AMERSFOORT.

Mengelwerk.

Aan de redactie.

Dezer dagen zijn bij eene algemeene legerorde de officieren van de armee ernstig vermaand, zich vooral voor schulden-maken te wachten; wordende zijlieden met onmiddellijke demissie bedreigd, in geval zulks ter ooren van het gouvernement mogt komen.

N. N. heeft dit verbod met veel genoegen vernomen, daar hetzelfde schijnt aan te duiden, dat de regering de noodlottige gevolgen van dat kwaad, waaraan zij zelve zich zoo zeer heeft schuldig gemaakt, wil erkennen; en dat zij, door ondervinding geleerd, degenen, die haar ondergeschikt zijn, voor hetzelfde wil hoeden. Het zal echter aan velen eenigzins hard voorkomen, de overtreders, welke toch maar hun eigen geld verkwisten, zoo maar in eens met ontslag uit de dienst te bedreigen, terwijl sommige leden van de regering zelve, welke gedurende de laatste jaren de nationale schuld, met zoo vele millioenen hebben helpen vermeederen, nog steeds in functie zijn.

Zou de bewuste legerorde ook welligt eenen bitteren schimp van den nieuwen directeur-generaal van oorlog op het vorige bestuur van zijne ambtgenooten zijn?

N. N.

Jong Elna van Bernholm, nadat de Zwarte Dood gewoed had.

De sneeuw begon in de noordelijke streken van het eiland Bornholm te smelten, en de lente naderde met hare levenwekkende stralen. In Sjolund had de Zwarte Dood eindelijk opgehouden. Vele duizenden van menschen had hij weggesleept; maar het land was toch niet overal uitgestorven, en de koning liet nu in alle kerken dankpsalmen zingen, omdat de Heer zijne straffende hand weder had afgewend, en de Moord-engel met zijn verteerend zwaard voorbij was.

Doch op Burgunderholm zat Jong ELNA nog alleen en verlaten op haars vaders eenzaam slot, en wachtte, vol verlangen, over de opene graven den eersten grashalm te zien spruiten en den eersten vogel te hooren zingen. Op eenen morgen bescheen de lentezon vrolijk haar eenzaam leger; de eerste zwaluw fladderde voor haar venster en wakte het slimeronde meisje, met zijn eenzaam lied, uit vrolijke, verwachtingvolle morgendroomen. Zij dankte God en sprong op van haar bed;

zij opende het venster, en ziet! de zwaluw zette zich in hetzelfde en zong vriendelijk voor haar in de morgenzon. » Arme vogel! » zeide ELNA, » gij zijt hier ook wel alleen en verlaten. » Daarop strooide zij broodkruimels op de vensterbank, en zij zag met genoegen dat de zwaluw ze oppikte en er mede op het dak vloog. Nu wierp Jong ELNA het zwarte treurfloers weg en trok wille kleederen aan. Een groen zijden lint wond zij om het slanke middel, de lange kastanje-bruine lokken fladderden vrij om de witte schouders in de milde verfrisschende voorjaarsluchten, en zoo wandelde zij het verlaten slot uit, als een engel van hoop en leven.

Zij zag thans weder den helderen blaauwen hemel in het vrije, en het was alsof nu eerst het gestorven leven onder de voeten der schoone maagd ontluiken wilde; want bij elken tred, dien zij verder ging, scheen de engel der lente aan hare zijde te zweven. Zij zag thans hoe veld en weiden begonnen te groenen, en de eerste bloem vond zij op haar moeders grafheuvel. Terwijl Jong ELNA aan het graf harer moeder diep geroerd gekniel lag en bad, vloog de eerste leeuwerik over haar hoofd en verhief zich hoog in den helderen morgenhemel. Toen stond het vrome meisje op en verwijderde zich getroost van het graf, om menschen op te zoeken. Maar er was geen spoor van een voet te zien en geen geluid van een levend wezen te hooren, behalve de leeuwerik boven haar hoofd. Doch haar gezang klonk nu zoo weemoedig als het grafied over een uitgestorven en vergeten menschenras, welks stof verwaaid en welks spoor van de aarde uitgewischt was. Alle huizen waren gesloten, een groot zwart kruis stond aan elke deur die zij voorbijging, en duidde aan dat de bewoners uitgestorven waren. — Wat dus voorheen een herinneringsteeken aan het eeuwige leven was, was thans een schrikkelijk doodsteeken op het ongelukkig eiland geworden, toen de Heer zijn gunstig aangezicht er van afgewend had.

Droevig ging Jong ELNA van dorp tot dorp; maar geen hond blafte haar in de stille straten aan, geen mensch kwam haar uit de huizen te gemoet. Overal zag zij het zwarte kruis aan de gesloten deuren, en zij ging zwijgend en bekommerd verder. Toen zij aan het bosch kwam, verfrischte zij haar oog aan de jonge, groenende boomen; maar ook het bosch was verlaten en stil. Te vergeefs bloeide eene enkele knop voor hare voeten, en sjipte een eenzame vogel in de takken; zij stond alleen, als de eerste mensch in de ontwakende natuur, en zocht te vergeefs haars gelijken. Toen zette zij zich op eenen steen en weende, en als zij hare oogen opsloeg, zag zij ver verwijderd eenen kerktoeren in de zonnestralen schitteren. Derwaarts wendde zij zich nu ook, maar rondom de kerk was het treurig en stil, en ook hier stond het zwarte kruis aan alle deuren. Toen klom Jong ELNA in den toren en zag wijd uit naar alle zijden; doch vergeefs — er was geen mensch te zien, en zij twijfelde nu niet langer of zij was de eenige levende ziel op het eiland. Zij begon bitter te weenen en viel op de knie en bad. Een straal van hoop schoot weder in haar hart, en zij geloofde dat er ten minste één mensch moest overgebleven zijn, die eener misschien even verlaten en treurig omdoolde en de wereld voor zich uitgestorven hield. Nu nam de bekommerde jonkvrouw het klokkenkoord in hare kleine witte hand en wenschte slechts dat zij kracht genoeg hebben mogt om de groote klok te luiden, opdat, als er nog ergens levenden over waren, dezor haar hoorden en naar haar toekwamen. Zij trok aan het koord, en het scheen dat het zware metaal zich van zelf met de hand der vrome maagd mede bewoog. Toen de laatste klank verstomde, was het weder stil om haar heen als in een graf, zij hoorde geen geluid in de verte en zag geen mensch naderen. Wanhopig klom zij nu weder uit den toren, en zoo ging zij van kerk tot kerk en luidde overal de klok, maar niemand hoorde het; en niemand kwam haar te gemoet. Eindelijk viel zij afgemat op den grond neder en had God hare ziel tot zich te nemen, als zij langer zoo alleen en verlaten blijven moest. Daar zag zij weder eene kerk voor zich, en beklom met moeite den toren om toch nog eens hare laatste krachten in te spannen en de klok hare zware aart te laten uitklagen. Toen deze zweg, schreef het haar als klonk er in de verte iets terug, en zij hoorde zij ver af eene kerkklok luiden; die klonk gelukkig als eene bruilofsklok. Toen klopte Jong ELNA hart van vreugde: zij gevoelde zich wonderbaar versterkt en snelde nu derwaarts van waar het geluid kwam. Toen zij de naaste kerk bereikt had, luidde zij weder, en nu klonk het geluid naderbij. Het kwam van den naburigen toren van Almehjerg. Daarop klom zij af en liep dwars over het veld langs een veldpad naar den zoogenamden Paterdijk. Op het midden van den weg lag een schoon dal, waar de lente al haren bekoeringen op een punt scheen bijeengetooverd te hebben, en nu kwam een jongeling haar met open armen te gemoet. Met eenen vreugde

schreeuw snelde zij haar hem toe, en togh had zij slechts gezien, dat het een mens was; maar met duizendmaal grooter, met onnoembare vreugde sloeg zij de oogen op, en ziet, het was RUDOLF, de zoo lang gemiste en in het geheim zoo lang beminde RUDOLF. Den getrouwen minnaar, den schoonen, beminden jongeling hier te ontmoeten, waar reeds het gezigt van een mensch eene groote zaligheid voor haar arm verlaten hart geweest ware, dit was een zoo onbeschrijfelijk, zoo overweldigend geluk, dat de vreugde het bevindende meisje in de armen des jongelings bijna gedood had.

Burgerlijke Stand.

Van 31 december tot en met 7 januari.

TE ARNHEM:

Gehuwd: A. W. Buckers met J. van Alphen de Veer.
Bevallen: B. Zwette, geb. Scholten, D. — E. Ligtberg, weduwe H. Dabbel, D. — A. Tolkamp, geb. Cremer, Z. — B. van Giesen, geb. Dujsch, Z. — H. Schut, geb. Boerboom, Z. — W. Jansen van den Doormalen, geb. Vveisch, twee D. — J. Delissen, geb. van der Kolk, D. — E. Kroesen, geb. Roelofs, D. — H. Bod, geb. Driever, D. — A. M. Christiani, geb. van der Kluis, Z. — A. Franken, geb. van Leeuwen, Z. — C. Hekking, geb. Wittich, D. — J. Vvientjes, geb. Vvieldand, Z. — M. J. H. Hekkers, geb. de Geest, Z.

Overleden: G. F. Kerkkamp, 3 m. — C. ter Horst, echtgenoot van M. Sronkman, 50 j. — T. Beumkens, 5 m. 14 d. — G. J. Wullings, 4 m. — H. Korting, weduwe H. Vervuuden, 56 j. — W. Kist, echtgenoot van M. F. Vogelijngang, 82 j. 4 m. — J. T. Arendsen, echtgenoot van M. Olthoff, 43 j. — F. Dulk, 62 j. 2 m. — W. van Lil, echtgenoot van H. van Emmerik, 69 j. — J. Hendriks, 2 j. — Doodgeb. Z. van H. S. J. van Erckelens en J. Voermans. — H. Eggenk, weduwe G. Jansen Kamphuis, 92 j. — M. Buddingh, weduwe T. Kooij, 85 j.

NIJMEGEN.

Gehuwd: J. C. Weesz met M. Grul.

Bevallen: A. Haas, geb. Teunissen, Z. — A. Baltussen, geb. Kortenhof, Z. — G. van der Toorn, geb. Meijling, D. — G. van den Wollenberg, geb. Elbers, D. — W. Arts, geb. van Raaij, Z. — H. Hoorn, geb. Krikke, Z. — J. Ppters, geb. de Ruijter, D. — E. Venema, geb. Meulenbeek, D. — M. Cohen, geb. Blok, Z. — G. F. Hempel, geb. Seitz, Z. — J. Kroet, geb. Verpoort, Z. — M. G. Hoogboom, geb. Stammen, D. — M. Zegers, geb. Steenkist, D. — T. Gerritsen, geb. van Kesteren, Z. — M. Hopman, geb. Derks, D. — T. Kern, geb. Driessen, Z. — G. Dodemont, geb. van Raaij, Z.

Overleden: M. A. Ellrath, 8 m. — P. Thoonsen, 10 j. — J. Thiel, 22 j. — H. Leenders, 78 j. — E. van Nijmegen, 30 j. — J. W. F. Völler, 51 j. — J. H. E. Hegman, 14 m. — J. Wouters, 14 m. — E. Driessen, geb. Mulder, 34 j. — A. van Heel, 45 j. — G. Hermse, 35 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: J. Vosselman met C. M. Smijter.

Bevallen: E. Molijn, geb. Wesselink, D. — H. M. Plooster, geb. van Kooten, Z. — M. Buisman, geb. Brinkgreve, D. — G. H. Vrijheid, geb. van den Bergh, D. — H. A. Cohen, geb. Deen, D.

Overleden: J. Albers, 1 j. — D. J. de Wilde, 3 m. — J. M. Reesters, 74 j. — D. J. Bokslag, 9 j. — J. Bosman, 63 j. — J. M. Dijkland, 8 m. — J. C. Zantbergen, 16 j. — J. Voorst, weduwe W. Bakker, 67 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: T. Hennekes, geb. van Dijk, D. — C. Wijnburg, geb. de Reuver, Z. — M. C. Lancee, geb. van Kempen, D. — G. C. C. Reuser, geb. Reijnders, D.

Overleden: J. van Os, huisvr. van J. van Rijn, 37 j. — W. T. Kuipers, huisvr. van N. van Gemert, 48 j. — D. Bouwman, gehuwd met D. Harrivan, 51 j. — J. Schuiling, 4 w.

Advertentien.

Heden trof mij de gevoeligste slag mijns levens, naardien het God behaagd heeft, mij mijnen teeder geliefden Echtgenoot, den WelEdelen Heer **W. KIST**, in leven gepensioneerd Ambtenaar, met wien ik bijna 20 jaren door den gelukkigsten Echt vereenigd was, door den dood te ontnemen.

Al diegenen, die den Overledene in zijne veelzijdige betrekkingen van nabij gekend hebben, zullen beseffen wat mijn hart en dat zijner Kinderen uit een vroeger huwelijk, lijden; terwijl ik mij van huane deelneming overtuigd houd, ook zonder de verzekering daarvan door brieven van rouwbeklag te ontvangen.

ARNHEM, den 3den Januarij 1841.

M. F. VOGELIEGSANG,
 Weduwe **W. KIST**,
 A. KIST.
 F. KIST.
 H. KIST.
 Wed. **SUIK**,
 L. KIST.

NB. De Overledene heeft begerd, dat de uiterlijke rouw alleen door zijne Weduwe zal worden aangenomen.

Heden overleed, in den gezegenden ouderdom van circa 85 jaren, mijne waarde Moeder, **MAGDALENA BUDDINGH**, Weduwe van wijlen **TOMAS KOOIJ**, in leven Beurtschipper op 's Hage. Hare nagedachtenis zal steeds bij mij, hare Behuwend-Kinds-Kindereen in zegening blijven.

ARNHEM,

den 7den Januarij 1841.

W. KOOIJ.

+++ De Notaris **VAN ITERSUM**, te +++ **Brummen**, zal, op Woensdag den 13den Januarij 1841, des voormiddags ten 11 ure, aan de **Herberg den Eikenboom**, te **Loenen op de Veluwe**, publiek verkoopen:

Ruim **200** stuks **EIKEN-BOOMEN**, zeer geschikt tot **PALEN, BALKEN, TIMMER**, en ander **WERKHOUT**.

En ruim **50** stuks extra zware **BEUKEN-BOOMEN**.

Alles staande onder de Huize **Ter Horst**, te **Loenen op de Veluwe**; en waarvan aanwijzing zal geschieden door den Timmerman **DERK MULDER** aldaar.

HOUTVEILING.

Ten overstaan van de Notarissen **BOSCH** van **ROSENTHAL** en **HOOGLANDT**, op den 19den Januarij 1841, des morgens ten 10 ure, in het Logement **de Kroon**, te **Dieren**, van honderd negentien perceelen **BEUKENBOOMEN**, waaronder vele zware Stammen, tot allerhande gebruik geschikt, en dertig perceelen diverse **DENNEN**.

Allen staande op **Brouwer's-Zathe**, onder **Dieren, Ellekom** en **Rheden**.

+++ **PUBLIEKE VERKOOPING**, op +++ **Vrijdag** den 15den Januarij 1841, des morgens 10 ure, van eene aanzienlijke hoeveelheid **HOUT**, onder **Enghuisen**, Kanton **Doesborgh**, waaronder 70 stuks zware **EIKENBOOMEN**, nabij het Kasteel van **Enghuisen**; 30 stuks zware **BEUKEN, YPEN** en andere **BOOMEN**; voorts, zware **DENNEN, LARIKS, PEPPELEN, SCHOTWILGEN** en velelei ander Hout, bij **Enghuisen**, de **Baal, Bredenhorst**, en elders onder de Gemeente **Hummelo**.

Narigten te bekomen bij den Rentmeester op **Enghuisen** en aanwijzing bij den Boschwachter **VALK**.

+++ Iemand, een **PATRIMONIEEL** of +++ **ander RESTGEVENDE GORD**, liefst **PAGTEREVEN**, of **BOSSCHEN**, met eene dier te groote **HEERENWONING**, welke net betimmerd, spoedig te aanvaarden en voor **WINTER-VERBLIJF** geschikt is, in de Provincie **Gelderland** of **Overijssel**, gelegen in een landelijk oord, nabij eene Protestantische kerk en niet meer verwijderd van eene Hoofd- of Marktplaats dan hoogstens twee uren gaans, **TE KOOP** wettende, gelieve de vereischte inlichtingen franco en verzegeld te zenden aan den Boekhandelaar **A. VAN DEN SIGTENHORST, AZ.** te **Almelo**, onder letters **J. B. v. K.** — De aanvrager belooft gaarne van het op te geven een zeer bescheiden gebruik te zullen maken.

TE HUUR.

Een **BENEDEN-HUIS**, voorzien van drie achtereenvolgende nieuw behangen en gestukadoorde **KAMERS**; verder **KEUKEN, MEIDEN-KAMER** en **ZOLDER**; — des verkiezende kunnen dezelve **geheelteijk** gemeubileerd worden. — Adres met **gefrankeerde** brieven, onder de Letter **K. J.** bij den Boekdrukker **C. A. THIEME**, te **Arnhem**.

Lees Hier!

De ondergeteekende geeft aan de belanghebbenden te kennen, dat hij in de Haven te **Wageningen** heeft liggen een Schip met best **ROER-, GRUIS- en SCHAAAL-KOOLEN**. — Beiden zijn bij hem tegen eenen matigen prijs, van heden af, verkrijgbaar. **Brieven franco.**

Wageningen, 8 Januarij 1840.

B. HANENBERG.

+++ Men verlangt, zoo spoedig mogelijk, als +++ **LEERLING** in een **KRUIDENIERS-** **en IJZERWINKEL**, eenen **JONGELING**, niet beneden de 16 jaar oud, van de Roomsche-Katholieke Godsdienst, met **KOST en INWONING**. — Adres, met **gefrankeerde** brieven, onder Letter **T**, bij den Uitgever dezer.

* * Bij den Boekhandelaar **NYHOFF**, te **Arnhem**, komt heden van de pers: **BIJDRAGEN VOOR VADERLANDSCHE GESCHIEDENIS en OUDHEIDKUNDE**, verzameld en uitgegeven door **Is. AN. NYHOFF**, Korrespondent der Tweede Klasse van het Kon. Ned. Instituut, Opzigtcr van het Provinciaal Archief in **Gelderland**. Derden deels eerste Stukje. — **INHOUD:** **Vrijheid van Haringvaart en Vischerij; Nota. in den Jure 1650**, door de **Nederlandsche Gezanten aan de Engelsche Re-**

gering ingediend; door Mr. G. W. VREDE. Onuitgegeven stukken, betrekkelijk de Geschiedenis der Spaansche heerschappij en die van den Opstand tegen Spanje. De Anglen in Nederland, of Aanmerkingen over de Lex Anglorum et Verinorum hoc est Thuringorum; door P. C. MOUWZEE. Brief van Filips van Bourgondië, Bisschop van Utrecht; medegedeeld door G. H. M. DEFRAT. Bijdrage tot de geschiedenis der geregtelijke Geneeskunde — Aankondigingen en Berigten.

De prijs van dit Stukje is f 1.25. — Van het eerste en tweede Deel dezes Werks, te samen in acht stukjes compleet, zijn nog enkele exemplaren à f 10 te bekomen.

* * **G. T. N. SURINGAR**, Boekhandelaar te **Leeuwarden**, heeft, met den 1sten Januarij 1841 opengesteld de **INTEKENING** op eene geheel nieuwe en minstbare uitgave van **AL DE LEERREDENEN** van **J. H. VAN DER PALM**, naar een plan van klassificatie, door **Wijlen** den Hoogleeraar-zelven ontworpen en bewerkt; breeder omschreven bij alomme gratis te verkrijgen Prospectus. Prijs per deel in groot-octavo (overeenkomstig den derden druk van des Hooggeleerden Schryvers werk, getiteld: **SALOMO**) f 2-25; en in kleiner formaat f 1-50.

* * **P. N. VAN KAMPEN**, Boekhandelaar te **Amsterdam**, door vriendelijke schikking met den Heer **G. A. BEIJERINCK**, eigenaar geworden van het Tijdschrift:

DE GIDS,

heeft daarvan 1°. Januarij 11. het **11de** Nummer aan de Geabonneerden verzonden, die daaruit beden zullen hebben ontwaard, dat het, zoowel wat Redactie, als wat wijze van uitgave betreft, geheel op den ouden voet gebleven is.

De prijs van dit Maandwerk, dat gunstig genoeg bekend is om zijne grondige Recensien en zijn keurig Mengelwerk, nu en dan door stukken van de Heeren **Beets, Potgieter, Oltmans, Mej. Toussaint** en anderen verrijkt, en dat op het Omslag, in de namen van een groot aantal der **Vaderlandsche geleerden** en letterkundigen, de meesten zijner medewerkers vermeldt, is voor eenen geheelen jaargang, voorzien met minstens **ZES Platen**, f 12.—, terwijl men aparte Nummers, voor zoverre die voorhanden zijn, tegen f 1,25 kan bekomen.

Théâtre Français.

Dans l'intention d'être le plus agréable possible à la société distinguée, qui fréquente le Théâtre Français d'Arnhem, le soussigné a engagé, pour une

REPRÉSENTATION EXTRA-ORDINAIRE; **Mr. Fortier et Mme. Fortier-Lagardère, ex artistes sociétaires du Théâtre Français de Paris, et Mr. Davolouis, ex-premier sujet du Théâtre Français d'Amsterdam.**

LUNDI 11 JANVIER 1841:

Les Enfants d'Edouard,

Tragédie en 3 actes de **CASIMIR DELAFIGNE.**

PRÉCÉDÉE DE:

LE ROMAN D'UNE HEURE.

Comédie en un acte et en prose de **D'HOFFMANN.**

ALEXANDRE.

Waterhoogte te Arnhem

Den 9 Jan. 2 El 0 Palm 3 Duim; gew. 0 Duim; gev. 17 D.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 u.
VRIDAG 6 JANUARI.			
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	50½	50½
Dito Dito . . . » 5 »	97	97½	97½
Uitgestelde Schuld . . . » »	25		
Kansbiljetten f	22½		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	86½	86½	86½
Dito Dito . . . » 3½ »	71		
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	158	159	159
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	94½	94½	94½
Spoorweg Haarlem . . . » »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »			
FRANSE. Inschrijv. G B » 3 »			
SPANSE. Leening Ardoins » 5 »	22½	22½	22½
Dito onbep. stukk. . . » 5 »			
Passive » »			
Deferred » »			
Fransche Uitgestelde » »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H & C. 1798, 1816. » 5 »	104½		
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	104		
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »			
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg . . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »			
Certific. van dito . . . » 6 »	69½		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f			
Dito à fl 500 » »	139½		
OOSTER. Aand. à fl. 100 » f			
Dito à fl 250 » »			
Metalliek » 5 »	103½		
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	74½		

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdruker.